

Editor's Note

Please address all communication for the English pages to The English Editor, 'Morning Star' UDUVIL, CHUNNAKAM.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka under No. Q B / 100125 / 81

Established: 1841: A Christian Weekly : Published Every Friday

Vol. 141 JAFFNA, FRIDAY, 11th SEPTEMBER, 1981 No. 37

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Subscription

Inland: Rs. 35/- per year. Single issues are available at the VARANY MISSION SALES CENTRE, Model Market, Jaffna at Rs. 1/- per copy. Apply to: **RECEIVED** The Manager, 'Morning Star', Vaddukoddai.

Sri Lanka

University Admissions 1981

The breakdown of University Admission for the academic year 1981-82 is as follows:—

Peradeniya University — 1400 (8 faculties).

Sri Jayawardenapura University — 900 (5 faculties).

Colombo University — 835 (6 faculties).

Kelaniya University — 740 (4 faculties).

Jaffna University — 545 (4 faculties).

Moratuwa University — 270 (2 faculties).

Batticaloa University College — 75 (2 faculties).

Ruhuna University College — 255 (2 faculties).

There will be a total of 5020 students in the six Universities and two University Colleges. Sixteen of the students admitted to the Moratuwa University for Engineering and Architecture courses will be from the newly established Kotlawela Defence Academy at Kandawela.

For the first time this year the UGC has sent out "reserve" application forms to some 100 students.

The University Admission Scheme for Admissions for the next academic year is likely to absorb more candidates who pass on merit.

Thanksgiving Service at Navajeevanam

"Sister Elizabeth Baker's Service as a Methodist Missionary in Sri Lanka has been a unique one in the history of missionary enterprise in Sri Lanka" said the Rt. Rev. Lakshman Wickremasinghe Bishop of Kurunegalle in his address at Navajeevanam on Sunday 6-9-81 when a large number of friends of Sister Baker gathered at the Holy Carpenter Church for the Thanksgiving Service on the occasion of her Golden Jubilee Anniversary Celebrations.

Rev. Soma Perera, President of the Methodist Church in Sri Lanka conducted the service, assisted by Rev. G. A. Winslow and the Rev. A. C. Thambirajah.

"Sister Elizabeth Baker touched the life of the community at many points" said Bishop Wickremasinghe. "She was a compassionate physician of the sick, a trusted Warden of children and a dedicated servant of the community".

"Though her 'pilgrimage of faith' had its attendant challenges, risks and disappointment, she kept to her course with a relentless commitment to the task for which God had called her".

Towards Racial Amity

A National Committee has been appointed at the first "Dialogue" that was held on August 31st at President's House to keep all matters affecting communal relations under constant review.

All those who participated at the "Dialogue" on 31-8-81 will be members of the National Committee.

Nine Ministers of State participated at the discussions besides the President and Prime Minister. They were:— Foreign Minister, A. C. S. Hameed, Education Minister, Ranil Wickremasinghe, Industries Minister, Cyril Mathew, Mahaveli and Land Development Minister, Gamini Dissanayake, Trade and Shipping Minister Lalith Athulathmudali, Justice Minister Dr. Nissanka Wijeyeratne, Home Affairs Minister, K. W. Devanayagam and State Minister Ananda Tissa de Alwis.

Rural and Industries Minister who is a member of the National Committee could not be present because of ill health.

Other members of the Committee who also were involved in the discussions were:— Mr. A. Amirthalingam Secretary General of the TULF, Mr. M. Sivasithamparam President of the TULF, Mr. R. Sampanthan, M. P. for Trincomalee, Dr. A. J. Wilson and Dr. Neelan Tiruchelvam (both members of the Presidential Commission on Devolution).

The next meeting of the National Committee is scheduled for 16-9-81 at 6.30 p.m. at President's House.

"An extra ordinary layman" honoured

U Kyaw Than, former General Secretary of the EACC was conferred recently the degree of Doctor of Divinity, honoris causa, by the South East Asia Graduate School of Theology, Philippines. According to the citation, the South East Asia Graduate School honours him because of his significant contribution to the ecumenical movement as "a lay ecumenical statesman and educator".

U Kyaw Than is one of the founding fathers of the EACC. In 1957, he prepared and organised the founding Assembly of EACC held in Prapat, North Sumatra, Indonesia.

When the EACC was finally inaugurated in 1959 in Kuala Lumpur he became the first Associate General Secretary and in 1968, the General Secretary, a position he held till 1973.

From 1973-1977, he was involved in an academic career in US and UK as teacher and interpreter of the ecumenical movement. He was visiting Professor at Yale, British Columbia and a

Press Censorship

Under the existing State of Emergency, Press Censorship has been brought into operation from 21-8-81. The Competent authorities are the Secretary to the Minister of State and the Director of Information.

On Scholarship to Harvard

Christopher Ravindran Arumainayagam left for Boston on 8-9-81 to join Harvard University. Ravindran has had a very bright academic record in Sri Lanka.

He was the winner of the Arthur Clarke Challenge Shield for the Best Science Student for the year 1979.

He won the University Scholarship for Engineering on the results of the AL Examination of 1979. He was also chosen to represent Sri Lanka at the Fifth International Science Student's Seminar and Nobel Award Ceremony at Stockholm in December 1980.

He is the son of Dr. and Dr. (Mrs.) A. Arumainayagam of 31, Albert Place, Dehiwela. His grandparents are Mr. and Mrs. D. R. Gunasegaram of Chettiamadam, Araly North.

In brief

○ A Salaries Review Committee: According to a news item in *Veerakesari* (9-9-81) the Ministry of Education will soon appoint a Committee to review Government Teachers' Salaries.

○ Karainagar Boat Tragedy: Mr. D. Nesiiah, the District Secretary and G. A. Jaffna awarded Rs 25,000 through Savings account books of the People's Bank to ten families who lost seventeen of their number at the Thoppukadu boat tragedy six months ago. This money is from the President's Fund.

○ A Saudi Economic Delegation is expected in Sri Lanka during the first week of November to explore possibilities of economic assistance to Sri Lanka.

The President of Sri Lanka had indicated to Saudi Arabia Sri Lanka's strategic location and the need for stability in the country in the overall interests of the security of the Indian ocean "theatre".

Fellow of Selly Oak Colleges (UK). In 1977 he returned to his native Burma and founded and directed the Training Institute for Christian participation in National Development. He was in every sense "an extraordinary layman".

JAFFNA Y. M. C. A. TALENT CONTEST

(Organised by the Y's Mens Club of Jaffna)

IN WESTERN MUSIC (Vocal & Instrumental)

Saturday 17th October, 1981

At St. John's College, Jaffna

Entries close on 3-10-1981

Details from:

M. Thambithurai,
General Secretary
Y. M. C. A.,
Jaffna.

Methodist Church

GOLDEN WEDDING

The 50th Anniversary of the marriage of Mr. A. T. Sinnathamby, formerly of H. M. Customs, Colombo and Mrs. Sinnathamby (Nee Miss Manicavasagar of Ashbury House, Manipay) was celebrated on 6-9-81 in Colombo.

There was a largely attended Thanksgiving Service at the Jampettah Church where the couple had earlier married.

A Reception followed at James Mather Memorial Hall, Moor Road, Wellawatte.

The Chavakachcheri Church

TONY — MATHY

Chavakachcheri Church was bright on 5-9-81 with the morning rays of the sun falling sharp on the pews, when Dr. Antonio Anania led to the altar Sumathy Ratnarajah, daughter of Rev. and Mrs. J. J. Ratnarajah of the Chavakachcheri Church, at 8 a.m.

An organ prelude conducted the bride into the Church, instead of the customary — "The Voice that breathed over Eden". The Nuptial Service commenced with the congregation joining in the hymn "O, Lord, My God when I in awesome wonder".

The introductory part of the Service was conducted by Rev. A. C. Thambirajah, an uncle of the bride. After the giving over of the bride, Rev. J. J. Ratnarajah, the father of the bride, took over the Nuptial Ceremony which included the tying of the Nuptial Knot (the Thali) as well as the exchange of rings.

'The wedding prayer' — a Vocal Solo was rendered by Mrs. S. G. Deva. At the close of the nuptial ceremony, Rev. R. Thuraiarajah, a cousin of the bride preached the homily.

Associated with the participating priests at the altar were the two Bishops — the Rt. Rev. D. J. Ambalavanar, the Bishop of JDCSI and the Rt. Rev. S. Kulandran the former CSI Bishop.

The 45 minutes Service concluded with the closing prayers and Benediction offered by the Rt. Rev. D. J. Ambalavanar, Bishop of the Diocese.

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841.

இலிந்தவ வார இதழ்.]

[வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது.

"நீதி ஜனத்தை உயர்த்தும்; பாவம் எந்தக் குவத்துக்கும் இழிவாம்"

மார் 141]

11 - 9 - 1981

[இதழ் 37

சமுதாயப் பொறுப்புணர்ச்சி

சிந்தனைக்கும் செயலாற்றலுக்கும் நாம் எடுக்க வேண்டிய விடயங்களைக் குறித்து இடையிடையே அவைக்கான ஆண்டுகளைப் பிரகடனப்படுத்துகிறார்கள். அயர்ந்து போகும் நம் கரிசனையைத் தூண்டி யெழுப்புவதற்கு இவை அவசிய மென்பதற் கையில்தான் இவற்றைக் கொண்டுள்ள செய்கிறோம்?

சமீப காலத்தில் சிறுவரண்பைப் பிரகடனப்படுத்தினார்கள் பிற நாடுகளைப் போல நாமும் இதைக் குறித்துக் கரிசனை காட்டத் திட்டமிட்டோம், பல கூட்டங்களை நடத்தினோம்; பத்திரிகைத் திட்டங்களைத் தீட்டினோம் செயலாற்றி முடித்தோ சிறிதளவு மாதிரி ஒரு நாடாக, ஒரு சனமாக, ஒரு சபையாக நாம் செய்ய வேண்டியதாய் இன்னும் இருப்பது அளவற்ற தெனவே கொள்கிறோம்.

சிறுவர்களைச் சேவைக்கமர்த்தல், பிள்ளைகளுக்கான கட்டாயக் கல்வி, அனாதைகளுக்காதரவு அளித்தல் - இவைபோன்ற விடயங்களை யிட்டு இடையிடையே விதிகளையும் பிரமாணங்களையும் வகுக்கிறோம், நடைமுறைக்குக் கொண்டு வர முடியாமற் போகிறோம்.

பிச்சை யெடுக்கும் பிள்ளைகள் எத்தனை பேர்? பிச்சை தேவையோ, இல்லையோ; அதைத் தொழிலாய்க் கொண்டு வளரும் பாலகர் எத்தனை? யாழ். பஸ் நிலையம் இந்தச் சீர்கெட்ட நிலைக்குத் தகுந்தவொரு எடுத்துக்காட்டு அம்மா வென்றுதானும் அழைக்கத் தெரியாத பாலகர் கை நீட்டிப் பிச்சை கோருவதைக் கண்டிருக்கிறோமல்லவா? பள்ளிக்குப் போக வேண்டிய பாலகர் பள்ளியின் வாசலையே காணாமல் வளர்வதைக் காண்கிறோமல்லவா?

என்ன செய்தோம்? ஓரிரண்டு நாணயத்தை அவர்கள் கைகளிற் போட்டுவிட்டுப் போகிறோம் - அதுவே போதுமென்றபோல இப்படியே இவர்களை வளரவிடுவோமா? அறிவற்ற பேதைகளாக, ஆதரவற்ற அனாதைகளாக வளரும் இவர்களும் நம் வருங்கால நாட்டுப் பிரசைகள் என உணராமற் போகிறோமே! நமது ஆட்சி மன்றங்கள், நமது சமூக தேவைத் தலங்கள், கிறிஸ்து இயக்கங்கள் எங்கே?

திருச்சபையானும் போதியதைச் செய்கிறதா? செய்யுமாயினும், சாதி சமயம் என்ற அடிப்படையில் சமூகக் கட்டுப்பாடுகளும் அரசாங்கமும் முட்டுக்கட்டை போடுகின்றனவே, யாழ். கிறிஸ்து வர்சிபர் இயக்கம், யாழ்ப்பாணக் கிறிஸ்து ஐக்கியம், தனிப்பட்ட திருச்சபைகள், இவையாவது முன்வந்து படிப்புகள், விளையாட்டுகளை ஒழுங்கு செய்வதிலும் பந்தரப்பட்ட கைவலைகளை பறித்துவதிலும் ஈடுபட்டால் நமது நாட்டுக்கும் சமுதாயத்திற்கும் பயனுள்ள பிரசைகளாய் இப்பிள்ளைகளை வளர்த்தெடுக்கலாமல்லவா? இப் பாலகர் நமது கரங்களில் ஒப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் நம்பிக்கைப் பொருட்கள். அவர்களைக் குறித்துக் கடவுளுக்குப் பொதுவாக மனுக்குலத்துக்கும் நாம் கணக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டுமல்லவா!

இந்த ஆண்டை அங்கச் செயலிழந்தோர் ஆண்டெனக் கணிக்கிறோம். இந்தளவில் எவ்வளவு செய்தோம்? நாடு முழுவதும் பல கூட்டங்கள் நடத்தப்பட்டன. யாழ்ப்பாணத்திலும் நடத்தினோம். அது போதுமென்றிருப்போமா? இன்னும் சில கூட்டங்களை நடத்தி ஒருவாறு இந்த ஆண்டை முடித்துவிட்டாற் போதுமா? இல்லையேல், செயலாற்றத் தொடங்குவோமா?

யாழ்ப்பாணத்திலும் நமது நாட்டின் பிறபாகங்களிலும் உள்ள கண, செவி பாதிக்கப்பட்டோர் எண்ணிக்கைகள் இவ்விதழிலே தரப்பட்டுள்ளன. இன்னும் வேறு பல வகைகளில் அங்கச் செயலிழந்தோர் ஏராளமாய் இருக்கின்றனர். இவர்கள் புனர் வாழ்வு பெற வேண்டும். என்ன செய்வோம்? யார் செய்வோம்?

யாழ்ப்பாணத்தைப் பொறுத்தமட்டில் நமது ஆதினம் தனக்குள்ள வசதிகளுள் ஆரம்பித்துள்ள சிறுவர் இல்லங்களை யிட்டு, ஆரம்பிக்கவுள்ள அங்கச் செயல்பாட்டுக்குப் பராமரிப்பு நிலையத்தை யிட்டு மகிழ்ச்சியடைகிறோம். இவை பெரும் பணி புரியுமென்பதற்கையில்தான்; எனினும், இந்தளவு எம் மாதிரி? சொஸ்த புத்தி பாதிப்படைந்த பிள்ளைகளுக்கான ஒரு நிலையத்தையும் ஆரம்பிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது இதுவும் எம்மாதிரி? செய்ய வேண்டியது ஏராளமாய் இருக்கிறதே.

இந்தக் கட்டத்தில் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த பிற ஸ்தாபனங்களும் கூட முன்வர வேண்டுமென்பதே நமது ஆவல். ஒன்றுபட்டு உழைக்க வேண்டும்; அயராது உழைக்க வேண்டும். மனுக் குலத்தின் பேரில் இது நமக்குக் கொடுக்கப்படும் ஓர் உத்தரவாதம்.

புலமைப் பரிசில் பெற்றனர்

தென்காவியில் வைத்திய உத்தியோகத்திற்கான பணி புரியும் A. அருமைநாயகம் தம்பதிகளைப் புதல்வன் கிறிஸ்தோபர் ரவீந்திரன் ஹார்வாட் சர்வவரைசாலைக்குப் புலமைப் பரிசில் பெற்று இம்மாதம் 8 ஆம் திகதி பயணமாயினர். இவர் இலங்கையின் மாணவனுயிருந்த காலத்தில் பல புலமைப் பரிசுகள் பெற்ற

துடன் பாராட்டினும் அடைந்தனர்.

மிகச் சிறந்த விஞ்ஞான மரணவனுக்கான ஆர்தர் கிளாசு கோயத்தை 1979 ஆம் ஆண்டில் பெற்றனர். 1979 ஆம் ஆண்டில் க. பொ. த. பத்திர உயர்தரப் பரீட்சை முடிவுகளின்படி பொறியியற் பிரிவில் சர்வகலாசாலைப் புலமைப் பரிசில் பெற்றனர். 1980 ஆம் ஆண்டில் ஸ்ரோக்கோம்

புலனிழந்தோர் பராமரிப்பு

[யாழ். ஆதினத்தின் 34 ஆம் வருடத்த சிறுவர், நவீன கேள்வி பரிசைப் புலனிழந்தோர் பராமரிப்புத் து. டேவிட் ஜெயசிங் அவர்கள் ஆற்றிய உரையின் சாரம்சம்.]

புலனிழந்தோர் ஆண்டு சம்பந்தமாய்ச் சாதாரணமாய் நடத்தப்படும் ஏனைய கூட்டங்களைப் போலல்லாமல் ஒரு கிறிஸ்து திருச்சபையின் கூட்டமாக இது இருக்கிறபடியினால் இங்கே நான் வந்து பேசுவதைக் குறித்துப் பெரும் கிழ்ச்சியடைகிறேன். ஏனெனில் புலனிழந்தோர் பராமரிப்பைப்பிட்டுத் திருச்சபை ஏதோவொன்று செய்யக் கூடிய தாயிருக்கிறது! நீங்களும் ஒரு திருச்சபையாக ஏதோ செய்வதற்கு மிகுந்த ஆவலுள்ளவர்களாயிருக்கிறீர்கள். புலனிழந்தோர் பலர் நமது மத்தியிலே வாழ்கிறார்கள் என்பதை நாடுகளுக்கும் சமுதாயங்களுக்கும் எடுத்துக்காட்டவே இவ்வரண்டு புலனிழந்தோர் ஆண்டெனப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

"புலனிழந்தோர்" என்பவர் யார்? ஒருவகையிற் பார்க்கப் போனால் சமுதாயத்திலுள்ள ஒவ்வொருவருமே ஏதோவொரு குறைபாடுடையவர் எனலாம். எனினும், இவர்கள் எல்லாரும் "சாதாரண மனிதர்." அதாவது குறைபாட்டின் நிமித்தம் வெவ்வேறுகப் பிரித்து வைக்கப் படாதவர்கள். நாட்டு வழமைகளும் விதிகளும் இந்தப் பொது சனங்களுக்குப் பொதுவானவை; பிறப்புரிமைகளும் சிறப்புரிமைகளும் கூட அப்படியே. ஆயினும் புலனிழந்தோர் விடயமாக இப்பேர்ப்பட்டவர்களும் சமுதாயத்தின் ஒரு முக்கிய பாகம், உரிமைகளுக்குரியவர்கள் என்ற சிந்தனை மக்கள் மனதில் எழுவதைப் போதியளவு நாம் காண்பதற்கில்லை. அவர்களுக்கான வசதிகள் இருப்பினும் மிகச் சேராமலேயே நாம் அறிக்கையிட வேண்டும்.

சில நாடுகளில் கட்புலன்குறைவுடையோர்க்குப் பெரிய எழுத்துப் புத்தகங்கள் ஏராளமாய்த் தயாரிக்கப்படுகின்றன. சில மேற்கத்திய கிறிஸ்தவ வலங்கனில் கேள்விப் புலன் திறந்தோர் உபயோகிப்பதற்கான செகியுபரணங்களை ஒவ்வொருவார்களிலும் பெருத்தப்பட்டிருக்கும். இன்னும் சிலவிடங்களில் ஆராதனை நடக்கும்போது ஏசு கரஸ்சு சைகை முறையும் கையாளப்படுகிறது. இவையெல்லாம் ஒரு சிலவே.

உலகச் சனத் தொகையில் பதில் ஒருவர் புலன் பாதிப்படைந்துள்ளனர் எனக் கூறப்படுகிறது. இது சுமார் 45 கோடியாகும். இவர்களை ஸ்ராவும் 15 லட்சம் பேர் இவ்வாறு பாதிப்படைந்தவர்கள். இவர்களைத் தமி

ழருக்குள்ளே 5,000 பேர் செவிப் புலனிழந்தவராகவும் 1000 பேர் கட்புலனிழந்தவராகவும் கணக்கிடப்பட்டுள்ளனர். இவர்களுக்கு நாம் செய்யக்கூடியது என்ன?

பிறவிக்குடல் ஒருவனுக்குப் பார்வை யளித்த சந்தர்ப்பத்திற் இயேசு: "என்னை அனுப்பியவருடைய செய்களை நான் செய்ய வேண்டும்" என்ற சொல்லார். இதற்கு நியாயமும் கூறார் - "கடவுளுடைய நாமம் மகிழ்வதையும் பொருட்டு." ஒருவன் புலனிழந்தவனாய் பிறப்பதற்கு, அவ்வது வருவதற்கு, பிற சமயத்தவர் ஊழினி, கர்மம் காரணம் என்பர். கிறிஸ்தவர்களான நாம் அப்படிக்கூறுவதுமில்லை; காரணம் கண்டுபிடிக்கத் துணிவதமில்லை அப்படியுள்ளவர்களுக்கு நாம் என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதே பிரதானமான தென ஆடைவரிக் வர்த்தகம் நமக்குப் போதிக்கின்றன.

அங்கனினமுடையோரை அல்லது புலனிழந்தோரை நாம் புறக்கணித்து விடுவதும் அவர்களின் மனிதத்துவத்தை மறந்துவிடுவதும் நமது இயல்பாய் போய் விட்டது. முதலாவதாக அவர்களும் மனித தத்துவங்கள் உடையவர் என்பதை நாம் ஏற்றுக் கொள்வதே அவர்கள் நிமித்தமாக நாம் செய்ய வேண்டிய பெரும் செயல். நவீனப் பரடசாஸியில், உதாரணமாக, கட்புலனிழந்த ஒருவரை அவ்வது செவிப்புலனிழந்த ஒருவரை, யார் அவருடைய ஆலோசகர், உதவியாளர் எனக் கேட்டால் இன்னொரு கட்புலன் திறந்தவரையோ செவிப் புலனிழந்தவரையோதான் கூறுவர். அந்தளவிற்கு மற்றவர்களைக் குறித்த நம்பிக்கையற்றவர்களாய் பேசுகிறார்கள். நம்பிக்கையிழக்கப்பண்ணுவதும் சமுதாயமே.

புலனிழந்தோர்க்கான இவ்வாண்டிலே திருச்சபையாக நாம் இரண்டு பிரதான காரியங்களைச் செய்யலாம். (1) நமது சமுதாயத்திலும் நாட்டிலுமுள்ள புலனிழந்தோர் பற்றிய விவரங்களைச் சேகரிக்கவும் அவர்களுக்கானச் செய்யப்பட வேண்டியவற்றைத் திட்டமிட்டுத் தரவும் தகுதி வாய்ந்தவர்களைக் கொண்ட ஒரு குழு நியமிக்கப்படலாம் (2) புலனிழந்த சிறுவர்க்கான இவ்வகளை ஆரம்பிக்கலாம். அரசாங்கம் பிற்பாடு இவைகளை எடுத்துக் கொண்டால், இன்னும் பிறவற்றை வேறிடங்களில் ஆரம்பிக்கலாம்.

இவைகள் அனைத்தும் சாதி, சமய வேறுபாடின்றி நடத்தப்பட வேண்டும். நல்ல சமாரியனின் உதவியைப் பெற்ற வழிப்போக்கை எப்பேர்ப்பட்டவன் என ஆண்டவர் குறிப்பிடவில்லை. அவன் ஒரு மனிதன். ஆதலால் உதவிக்குப் பாத்நிரமானவன். அதுபோலவே திருச்சபையும் புலனிழந்தோர் விடயமாக எவர் எப்பேர்ப்பட்டவராயினும் தனது உதவிக் கரத்தை நீட்ட வேண்டும்.

ஆதினம் புலனிழந்த பிள்ளைகளுக்கான ஒரு பராமரிப்பு நிலையத்தை ஆரம்பித்துக்கொண்டிருப்பதைப் பற்றி மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இப்பேர்ப்பட்ட சேவைக்கு தம்மை ஆர்ப்பணிக்குப்படி வாலிப ஆண்களையும் பெண்களையும் நாம் உற்சாகப்படுத்திவிடுவதும் நாம் செய்யக்கூடிய ஒரு பெரிய தொண்டாகும்.

நவீன நடந்த ஐந்தாவது சர்வதேச விஞ்ஞான மாணவர் மகாநாட்டிலும் நேரப்பரிசீலிப்பு விழாவினும் இலங்கையின் பிரதிநிதியாகத் தெரிந்தனுப்பப்பட்டனர்.

ரவீந்திரன் பிறா வழியில் காலஞ்சென்ற T. அருமைநாயகம் தம்பதிகளின் பேரனுப், காலஞ்சென்ற அலென் ஆபிரகாம் தம்பதிகளின் பூட்டப்பதல்வனும், மசதர வழியில் வடக்கு அராலியைச் சேர்ந்த D. R. குணசேகரம் தம்பதிகளின் பேரனும் காலஞ்சென்ற J. V. செல்லையா (யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி உப அதிபர்) தம்பதிகளின் பூட்டப்பதல்வனும்.

ரவீந்திரனைத் தரகை வாழ்த்துகிறது.

உன்னதி அடைக்கலம்

— அருட்திரு நேசன் கதிர்காமர் —

(முற்பகுதி)

இரவிலே பங்கீசும் உன் டாக மாட்டாது என்றே, பக லிலே அம்பு பறக்காது என்றே, இருவில் கொள்ளை நோய் நட மாட்டாது என்றே, மத்தியா னத்தில் சங்காரம் பாழாக்காது என்றே கடவுள் நமக்குக் கூற வில்லை. இவைகளை வாழ்க்கையில் நடைபெறக்கூடும். ஆனால், கட வுள் மேல் வைத்திருக்கும் நம்பி க்கையில், விசுவாசத்தின் நிமித்தம் "நீ பப்பபட்டாதிருப்பாய்" என்று தான் கூறுகிறார்.

இதேபோல உன் பக்கத்தில் ஆயிரம் பேரும், உனது வலது புறத்தில் பதினாயிரம் பேரும் விழுமாட்டார்கள் என்று கடவுள் கூறவில்லை. ஆனால், அவர்கள் அவ்வாறு வீழ்ந்தாலும் "அது உன்னை அணுகாது" என்ற வாக்களித்ததுள்ளார்.

சுற்றிலே, சிறுபான்மையின மாகிய வாழ்ப்பாண, மட்டக் ளைப்பு மலைநாட்டுத் தமிழ் மக் களுக்கு நடத்த சம்பவங்களை நாம் நோக்குவோமாயின் அது நமக்கு எவ்வளவு மனவருத்தத்தைத் தரு கின்றது! கடவுளுடைய பிள்ளை களாக, இந்த உலகத்திலே, இந்த நாட்டிலே, உலகப் பெலம் கூடி உவர்களைக் நொறுக்கப்படாமல் நாம் வாழ முடியுமா? நமக்குச் சுதந்திரம் இல்லை; நம்மதி, சமரதானம் வேண்டாமா, என்று நாம் மனக்கவலை அடையவேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. பெல னற்றவர்களை நாம் இருக்கும் போது நமது விசுவாசம் மட்டும் நம்மைப் பாதுகாக்கும். அதனால் மாதிரிமேதுப்பதின் மத்தியில் புதிய வரம்பு உண்டா கும்.

"நான் கரீந்தரை நோக்கி 'நீ' என் அடைக்கலம், என் கோட்டை, என் தேவன், நான்

நம்பியிருக்கிறவர்" என்று சொல்லுவேன்." ஒருவேளை நம் மிடத்தில் உள்ள எல்லாவற்றையு மும் நாம் இழந்து தவிக்கவேண்டி நேரிடும். அப்பொழுது "கடவுளே, நீர் என் கோட்டை, என் அடைக்கலம்" என்று கூறி நமது விசுவாசத்தை அடி உன்னதி விடுத்து நாம் வெளிப்படுத்தினால், புதிய வழி, புதிய பூமி, புதிய வானம் பிறக்கும் எனக் காணலாம். மலைகளுக்கிடாகவும் பள்ளத்தாக்குகளுக்கிடாகவும் இரு கிறிஸ்தவனுடைய வாழ்க்கை செல்ல வேண்டி ஏற்படுகின்றது. இஸ்ரவேல் மக்களுக்கு இந்த நிலை ஏற்பட்டது. அப்போஸ்தலருக்கும் இந்நிலை ஏற்பட்டது. ஆனால் அவர்களுக்குண்டானது போல இறுதியில் நமக்கும் இரட்சிப்பு உண்டு. கடவுள் நம்மைப் பொல்லாங்குவிட்டு நம்மைப் பாற்றுவார். பொல்லாதவர்களிடம் இருந்தும் காப்பாற்றுவார்.

ஆகையினால், மனம் தளராத உறுதியான விசுவாசத்தோடும், நம்பிக்கையோடும் நாம் முன்னேறிச் செல்வ வேண்டும். "ஷெடூக்ஸ் மத்தியில், "தேவனே, நீர் என் கோட்டை! என் அடைக்கலம்" என்று கூறி அவருடைய செட்டைகளின் கீழே அடைக்கலம் புருந்த நமது வாழ்க்கையில் நாம் வெற்றியடையும் வரைக்கும் சிறந்த போராட்டத்தைப் போராடி ஓடி முடிக்க நாம் கடவுளால் அழைக்கப்படுகிறோம். கடவுள் நாமே இந்த ஷெட் நாட் ளில் நம்முடைய விசுவாசத்தை உறுதிப்படுத்தி, நம்மை நிலை நிறுத்தி, எண்ணிக்கை துடைத்து, இரட்சிப்பை அளித்த, "மசேன, மசேன" என் சமுதம் உனக்கு முன்னே செல்லுகிறது" என்று கூறிப் புதிய வழி காட்டி நம்மை நடத்துவாராக.

(முற்றும்)

தனிச் சபைகளின் சாட்சி

(Witness of the local Churches)

— T. S. P. —

திருச்சபை கிறிஸ்துவின் சரி ரம் என்பது பவுல் அடியாரின் போதனை. சரித்திரம் பல அவய வங்கள் தத்தம் தொழிலைச் செய்து சரித்திரம் உயிரூட்டவும் சரித்திரம் முழுமையைப் பேணவும் செய்கின்றன. அதே போல கிறிஸ்துவின் கொணட விசுவாசத்தினால் இணைக்கப்பட்ட மக்கள் இறைவன் தமக்கு அளித்த தாலத்தையும் கொடைகளையும் முழுமையாகப் பரவித்து தனி பரட்சனாகவும் கட்டாக கிறிஸ்துவை அறிபாரமாகக் கொணட திருச்சபையையும் உயிருள்ள ஒரு ஜீவியத்தை நடத்தி சாட்சி பகருவதே நமது அழைப்பின் நோக்கம்.

திருச்சபையின் அவயவங் களாக இருக்கும் தனிச் சபைகளே இரட்சிப்பின் ஜீவியத்தில் முக் கிய பங்கை வகிக்க வேண்டும். தென் இந்திய திருச்சபை இதன் முக்கியத்துவத்தை இந்நாட்டிலே அதிசமாக உணர்ந்து செயற்பட விழைகின்றது.

தனிச் சபை என்பது கிறிஸ்துவர்கள் எங்கெங்கு வாழ்கிறார்களோ அங்கே அவர்களைக் கொணட கட்டம் எனலாம். அதாவது, ஒரு ஆலயத்தை மைய மாகக் கொண்டு அதைச் சுற்றி வாழும் கிறிஸ்த மக்கள் குழாம்

மாத்திரமல்ல. ஆனால் இருந் தால் என்ன. இல்லாவிட்டால் என்ன, கிறிஸ்தவர்கள் கட்டாக எங்கெங்கு வாழுகிறார்களோ அங்கே அவர்களைக் கொணட அந் தக் கட்டம் அந்த இடத்திற்குரிய தனிச் சபை எனலாம். ஆகவே, தனிச் சபை அந்த இடத்திற்குரிய தரம் தனது விசுவாசத்தை வெளிப்படுத்தும் பொறுப்புடைய கட்டமாய் இருக்கிறது.

திருச்சபை ஒரு சமுதம்; கிறிஸ்துவின் நரமத்தில் இணைக்கப்பட்ட மக்கள் கட்டம். இதன் உயிர் இறையியல் வல்லுறரின் எழுத்துப் படைப்புள்ளிலுமல்ல, திருச் சபை தலைவர்களின் உயிர் மட்டத் தீர்மானங்களிலுமல்ல, தனிச் சபைகளின் விசுவாசப் பெலத்தினால் செயலாற்றினாலும் தங்கியிருக்கிறது. ஆதலால் தான், ஒரு சவேயில் வித்திடப்பட்ட தனிச் சபை யூதேயாவிலும், சமாரியாவிலும் பூமி எங்கும் விவரபித்து கணக்கற்ற தலங்களில் கிறிஸ்துவின் வகிலமையை பிரத்தாபப் படுத்தி வருகிறது.

நமது நாட்டிலுள்ள திருச் சபையின் ஜீவியத்தில் தனிச் சபைகள் எவ்வாறு பங்காற்ற வேண்டும் என்பதை நாம் ஆராய்வது அவசியம்.

ஞாயிறு தேராலும் வணக்க

ஆராதனைகள், ஞாயிறு பள்ளிகள், வார நாட்களில் வீட்டு செபக் கூட்டங்களோடும் நமது விசுவாச வாழ்க்கை முடிகிறதா? இல்லை. வேல் தனது ஜீவியத்திற்கு புறம்பே சென்று அயல் மக்களின் தேவைகளை, பிரச்சினைகளை கண்டறிந்து ஏற்றபடி செயலாற்ற சபை முயல்கிறதா? பெரிய அளவில் காரியங்களை செய்வாவிட்டாலும் இயன்ற அளவு சபை தன்னை சுற்றியுள்ள சமுதாயத்தின் வாழ்க்கை வளம்பெற தன் னால் இயன்றதை செய்யுமபோது அது சபையின் சரக்கிரமெந்தாக எண்ணப்படும்.

ஒரு காலத்தில் கிறிஸ்தவ னைஷ்ட, சிரேஷ்டப் பரடசாலைகள் ஒவ்வொரு சபையின் கீழும் இயங்கியதை அறிவோம். இவைகளை அரசாட்சியினர் எடுத்துக் கொண்டு பின்பு அந்தந்த சபையின் சமுதக் கரிசனை ஓரளவில் அடக்கப்பட்டது எனலாம். தற்போது சமுதக் கரிசனை சபை மக் கள் மத்தியில் மட்டுமல்ல, வேற்று மத மக்கள் மத்தியிலும் புத்தியிற் பெற்றிருக்கிறது. இவ்வேளையில், சபையின் ஊக்கப், கரிசனை, முன் முயற்சி ஆகியவை கிறிஸ்துவின் நரமத்திற்கு சாட்சியாக அமையுமென்பதில் ஐயமில்லை.

ஒவ்வொரு சபையின் அப் பிலும் வறியோர் இருக்கிறார்கள். யார் இந்த வறியோர் என்கதை முதலில் அறிய வேண்டும். அவர்களின் அடிப்படைத் தேவைகளை அடுத்து அறிய வேண்டும். இத் தேவைகளை நிவர்த்தி செய்ய அரசாங்கம், தனியார் துறையினால் முன் கிடைக்கும் வழிகள் என்ன? இவற்றோடு அல்லது இவற்றை விட சபையின் கரிசனை என்ன; சபையின் பங்கு எவ்வளவு என்பவற்றை ஆராய்வது அவசியம். ஆராய்ந்து ஆவன செய்ய வேண்டும் செய்வது பார்?

சபையின் ஊழியர் இவ்விட யத்தில் அதிக ஊக்கம் காட்டுவது மாத் திரம் போதியதல்ல. சபையிலுள்ள மக்களில் இதில் கரிசனை உள் கிலவாய் வது கண்டுபிடித்து, இவர்களது உதவியோடு, சபையின் கரிசனை யாக இவற்றை மாற்றி அமைத் தல் வேண்டும். இறங்கும் செபக் களில் திறமையுள்ளவர்களின் உதவியையும், ஆலோசனையையும் பெற வேண்டும். சபை சடு படும் எச்செயலுக்கும் தேவைக் கேற்ப தரம் இருக்க வேண்டும். கிறிஸ்துவின் அன்பைப் பூண மாய் வெளிப்படுத்தும் செயல்களாய் இவை அமைய வேண்டும்.

கிறிஸ்த இம்மக்களுக்காய் செயலாற்ற நமது உதவியை நாடி நிற்கிறார். நம்மையும் நம்மிடம் உள்ளவற்றையும் கேட்டு நிற்கிறார். அவரோடு செயலாற்ற நாம் ஆவத்தமா?

நுளம்பு நாசினி

பொதுவாக மலேரியா க் காய்ச்சலையும், சில நாடுகளில் வேறு பல நோய்களையும் பரப்பி வருகிற நுளம்புகளைத் தொலைப் பதற்கான ஒரு புதிய வழியை இஸ்ரேலிய உயிரியலாளர் ஜோவேல் மார்க்வித் என்பவர் கண்டுள்ளார்கள். இது ஒரு வகை யான நுண் கிருமியினாலானது (Bacillus Thuringiensis israelensis). சாதாரணமாக ம. ம. ரீ. போன்ற நாகினிகளை இதற்காகக் சகல நாடுகளிலும் உபயோகித்து வந்தனர். இவற்றில் ஒரு சிறிதளவே நுளம்புகளையும் அவற்றின் முட்டைப் புழுக்களையும் கொன்று போடக் கூடியனவாய்

விவாகம்

பாலச்சந்திரன் — துரைராஜா

நல்லாணைச் சேர்ந்த காகுஞ்சென்ற S. அப்பாத்துரை தம் பதிகளின் புதல்வனும், எப்பற் பொறியியலாளருமான திரு. நோயெல் பாலச்சந்திரன் அவர்களுக்கும் உடுவிற சபையைச் சேர்ந்த திரு. V. A. துரைராஜா, திருமதி துரைராஜா ஆகியோரின் மகள் செல்வி கக்ஷமினி தேவி அவர்களுக்குமான பரிசுத்த மெய் விவாக ஆராதனை இம்மா தம் 5ஆம் திகதியன்று உடுவில் தெ. இ. திருச்சபைத் தேவாலயத்தில் மிசர் சிறப்புடன் நடைபெற்றது.

ஆராதனையைச் சபைக் குரு எனம் N. W. G. சுருணராஜா, எனம் Sam தம்பு அவர்களின் உதவியுடன் நடத்தினார்கள், எனம் V. S. D. சத்தியநாதன் அவர்கள் மணமக்களுக்கு நல்லுப தேசம் கூறினார்கள். உறவினர் நண்பர்களாக ஏராளமாரோர் ஆராதனையிற் சமூகமாயிருந்து, மணமக்களை வாழ்த்திச் சென்றனர்.

உவிச்சன் — ஸ்பீபன்ஸ்

ஜோன் வேனுப்பிள்ளை தம் பதிகளின் புதல்வனும் சிரேஷ்ட நிர்வாக உத்யோகத்தருமான திரு. உவிச்சன் ஞானஞானம் அவர்களுக்கும் உடுவிற நஞ்ச் சபையைச் சேர்ந்த G. J. ஸ்பீபன்ஸ் தம்பதிகளின் இளைய புதல்வி செல்வி எமிபெல் விம லாந்தி அவர்களுக்குமான பரிசுத்த மெய் விவாக ஆராதனை சென்ற மாதம் 31ஆம் திகதி பற்று உடுவில் தேவாலயத்தில் மிசர் சிறப்புடன் நடத்தப்பட்டது.

சபைக் குரு எனம் N. W. G. சுருணராஜா அவர்கள் ஆராதனையை நடத்தினார்கள். தெருட்டிஸ்த சபையைச் சேர்ந்த கனம் S. சுருணராஜன் அவர்கள் ஆராதனையில் உதவி புரிய, எனம் V. S. D. சத்தியநாதன் அவர்கள் மணமக்களுக்கு நல்லுப தேசம் கூறினார்கள்.

சமுதமனித்த ஏராளமான உறவினர் நண்பர்களை மணமக் கள் வீட்டில் நடத்தப்பட்ட உபசரணை யிற் கலந்துகொண்டு மணமக் களுக்கு நல்லாசி கூறிச் சென்றனர்.

இருந்தபோதிலும் காலப்போக் கில் இவைகள் இந்த நாசினிகளையும் எதிர்த்துப் பரம்பல் ஆற நல் பெற்றன. கடவுள் அனல் இத்த நாசினிகளை உபயோகிப்பதால் மனிதருக்கும் பிற பிராணி களுக்கும் தீய விளைவுகள் ஏற்படத் தொடங்கின.

எனவே சுமார் இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பதாக ரசாயன நாசினிகளுக்குப் பதிலாக வேறு வழிகளைக் கையாள வேண்டுமென யஞ்ஞானிகள் ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொண்டனர். பூண திருப்தியளிக்கக் கூடிய எதையும் காணாதேயுமறி போனது.

கலாத்தி மார்க்விதும் விபோனியா சர்வலாசாசாசியின் இன்கெரு ஆராய்ச்சியாளரும் 1978ஆம் ஆண்டுத் தாரடகமாய்ப் பல ஆராய்ச்சிகளையும் மேற்கொண்டனர். 1977ஆம் ஆண்டில் பிரெஷ்பாவுக்குச் சுமார் 40 மைல் தொலைவிடமிருள் ஒரு ஆறும் சேற்றும் பகுதியில் செத்துக் கிடந்த நுளம்பு முட்டைப் புழுக்களைக் கண்டுபிடித்தனர். அவைகளைப் பரிசோதித்ததன் பயனாக இப் புதிய நுண்ணுயிர் இனத்தைக் கண்டுபிடித்து விடுத்த செய்ந்த தொடங்கினார்.

இந்த நுண்ணுயிர்கள் இனப் பெருக்க வேளையில் ஒருவகை வல் துவை வெளிப்படுகின்றன. இது நுளம்பு முட்டைப் புழுக்களை ஜீரண உறு புனைச் செயலிழக் கப் பண்ண உடனடியாகவே அவைகளை நாசடி செய்து விடுகின்றது.

— ஆதாரம் : இஸ்ரேலிய செய்திக் கஞ்சு.

EDITORIAL

Towards Greater Communal Accord

"Words at great moments of history are deeds" said a great British statesman.

President Jeyawardene's speech, addressing recently members of the All Ceylon Executive Committee of the United National Party at Ramakrishna Hall, Wellawatte which we reported in full in our last issue, go down to our annals as 'words' uttered at a great moment in our history.

In the context of a sticky national situation, the President with brazen frankness pointed an accusing finger at some members of his own party who, he regretted had spoken "in parliament and outside, words that encourage violence, the murders, rapes and arson that have been committed".

Two Ministers and a Deputy Minister who spoke earlier at the meeting also made a useful contribution to prevent the morale of the Tamil people from lowering precipitously. Among other things, they pointed out that "Eelam" cannot be solved by declaring a holy war against the Tamils and killing them, that genocide was no answer to development and that communal slogans, apart from making people hysterical, cannot solve any of our national problems. We wish some of these sentiments had been expressed earlier.

We do not make these comments with any thin feeling of satisfaction or vain delight we have derived from the government's disapproval of the conduct of some leaders who have been indiscreet in their words and deeds.

But one thing we wish to say and that applies to all political leaders in this country, be they from the South or North, East or West of the island.

There are levels of statesmanship, honour, and competence which each one of us controls and these have to be zealously guarded in the interests of the national weal, particularly in squally times as this.

A significant tenor of government policy now, as it appears to us, is not to allow democracy in this country (with its five sixth majority) to be used any more, by any one, as a springboard to sweep away the Opposition like a bulldozer, whatever the failings of the Opposition may be.

We are happy at this turn of events and appreciate the meaningful Dialogue at President's House, which at the time of our going to press is still going on, between the government and the TULF.

Communal accord in the last analysis in Sri Lanka will, we know, depend on how effective a *hub* the government will provide for its own creation, the District Development Council which has been conceived as the ultimate solution to the Tamil problem.

A greater autonomy for the District Development Council will, therefore call for objective consideration.

Above all, we can hardly emphasise that in "a multi-racial, multi-religious and multi-caste society" there is not merely a national scale to the problems that face the country but also a human scale.

This idea is best expressed in succinct language by Winston Churchill, the British Statesman, war-leader, Prime Minister (1940-1945) and orator:—

"It is a very fine thing to be honest but it is also very important to be right".

Review

"Missionary Service — 50 Years"

We are in receipt of the beautiful souvenir, entitled "Missionary Service — 50 years" — a publication which tells the story in pictures of the "myriad different forms" in which Sister Elizabeth Baker's service has taken shape at Navajeevanam.

The Souvenir also contains very, informative articles on the various projects that have been attempted at Navajeevanam to make the human being central to development.

The prodigal promise of this Centre marks it today, even to the most casual visitor, as among the great pulse-stirring places in Asia.

Sister Elizabeth Baker's identification with the culture of the people among whom God cast her lot has been, we know, the corner stone of this great human edifice — Navajeevanam.

Footnote — In lighter vein

Two phenomena in respect of the pictures in the souvenir have puzzled us:—

(a) We do not see any picture of Sister Baker in her bicycle. We only see a motor-cycle parked in front of "Mother House".

(b) "The open gate" of Navajeevanam in the picture is really closed, perhaps for photographic effect. But we know that Rev. A. C. Thambirajah (like Mr. Wopsle, a lovable character in Dickens's *Great Expectations*) always stood for the Church "being thrown open".

PARTNERSHIP IN MISSION

(Continued from our last issue)

The stay culminated with the visit to the Haystack Monument at Williams College, Williamstown, Massachusetts on May 30 where the Board of Directors of the UCBWM met for their sessions, also conducted a Haystack Prayer Meeting at the Monument to celebrate the Haystack Year which is this year. What a meaningful way to finish a programme of such kind!!

The Partnership in Mission has had tremendous impacts on both participating churches. Both have received and also contributed in many ways. A handout given to one of the Issue Analysis Group at the last Annual Meeting of the United Church Board for World Ministries carried the following paragraph:

THE "EMPTY HANDS" APPROACH TO PARTNERSHIP

The Issue in Brief

Until this time, relationships with our partner churches around the world have focussed chiefly on sending personnel and money. And even that has been chiefly a one-way street: we have been giving, and the others receiving. Now, our partners are saying to us: "This is not enough. We want a relationship with you, as equal partners, that transcends the giving and receiving of personnel and money." The question is: what would that relationship be if we were to say to our partners, "We have no personnel and no money to send to you; but we do want to be your partners"? The question is: with our hands so empty, what would our partnership relationship be?

The programme under review is typical of such a shift in the approach to missions by the traditional mission agencies. The "Empty Hands" approach described above clearly recognises the strength and growth of the traditionally 'receiving' churches. The Rhode Island Conference of Churches has rich traditions of missionary enterprises and the Jaffna Diocese of the Church of South India has its own traditions of being in the receiving end. However, today the partnership programme has brought them together very much like equals with their own strengths and weaknesses.

The Rhode Island Conference of Churches, through this programme has come to realise some of their strengths, more in material terms. They have realised to a great extent how comfortable they are as Christians with very little or no challenges as faced by many other churches outside their country. This has resulted in what I may call the guilt of wealth which often, seem to result in 'blind giving' of vast amounts of financial aid. However, the Rhode Islanders

seem to have got the grip in not yielding to such temptations but to think deeply and develop genuine partnership with not only the church in Jaffna but any church that may deserve help anywhere in the world. Their Missionary zeal seems to have been ignited anew. They also seem to have developed a desire for more 'Conference oriented' programs to create a 'sense of belonging' on the part of its members.

The Jaffna Diocese of the Church of South India, I would say, has been giving more than receiving in this programme. Speaking of the various kinds of challenges, to mention a few, like the political, religious and social and even economic, that the church faces in Sri Lanka, the churches in Rhode Island have been truly challenged. In actual terms one could say the J.D., C.S.I. has represented all the churches in the developing countries where such challenges are in plenty. Such a reminder to the American Church, in my opinion, will be cherished by the Third World Countries and also will be a challenge to the Christians in the United States. In other words we are becoming more and more as 'partners' in the Church Universe.

I am indeed thankful to the Jaffna Diocese of the Church of South India and the Rhode Island Conference of Churches for this responsibility entrusted to me. I take this as their confidence in me. I am also thankful personally to the Revd. R. L. Bergfalk, David Shire, Karen Brockney (Ministers at Newman Congregational Church), the Johnstons, Rizzardinis and the Gosselinks for playing host in the United States, Laurie Cobb for her constant care and concern and my numerous friends in the Rhode Island Conference. Equally so my thanks are due to the Staff at the UCBWM, especially Rev. Dr. Telfer Mook. Above all I thank the Rt. Rev. D. J. Ambalvanar for suggesting my name!

Rev. S. Manopavan

(Concluded)

President's Birthday

President J R Jeyawardene celebrates his 75th birthday on 17-9-81 with religious ceremonies and alms giving

Public Administration and Plantations Minister and M. P. for Weligama, Major Mantague Jeyawickrema has made arrangements to feed all patients at the Weligama Hospital.

Similar celebrations are to take place in all electorates, the most spectacular being at the Kollanuwā Vihara where Colombo's District Minister will be in charge of a special 'Pooja' with 5000 lights. The President will also lay the foundation stone for the UNP Headquarters at Pittakotte.

Registered as a Newspaper at the G. P. O., Sri Lanka under No. QB/100125/81

Printed for the Jaffna Diocese of the Church of South India by Mr. Philip Matthews residing at 19, Lady of Miracles East Road, Jaffna, and published by Mr. Alvappillai Rajasingam, 330, Navalar Road Jaffna, at Sri Sanmuganatha Press, Kankesanthurai Road, Jaffna on Friday, 11th September, 1981.